

sig andre Maal for vort Militærvæsen, Maal, som man er i Stand til at naa med de Kræfter; man kan tænkes at komme til at raade over her i Danmark.

Jeg tror, jeg overfor det foreliggende Lovforslag kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg dog skal føje nogle Ord til en Bemærkning af den højtærede Forsvarsminister. Den højtærede Minister udtalte Ønsket om, at man kunde naa til en større Fastlæggelse af alle Enkeltheder i vort Militærvæsen end den, der findes efter Ordningen af 1922. Saaledes som den højtærede Minister udtrykte dette Ønske, vilde det sige, at han tilstræbte at forringe Betingelserne for, at et Folketingsflertal gennem en Regering kunde øve Indflydelse paa denne, og at sikre i alle Enkeltheder den Ordning, der tilvejebringes, naar vi har et Flertal af militært prægede Anskuelse her i Tinget, sikre denne, beskyttet af et Flertal i Landstinget, saa længe et saadant maatte bestaa. Deraf følger ganske naturligt, at jeg ikke kan dele det Ønske, som den højtærede Forsvarsminister i saa Henseende har udtalt.

Forsvarsministeren (Brorsen): I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs sidste Udtalelser skal jeg sige, at jeg kun har sagt, at jeg troede, det vilde være heldigt for alle Parter, ogsaa for det ærede Medlem og hans Parti og det socialdemokratiske Parti, om vi kunde faa en noget større Fastlæggelse end den, der eksisterer efter Ordningen af 1922. Hvis disse Partier kan faa den ændret paa lovlig Vis, i Tilfælde af at de paa ny faar Regeringsmagten, kan faa en fundamental Ændring vedtaget baade i Folketing og Landsting, er det naturligvis noget helt andet. Men det skal ikke have Lov til rent administrativt uden om Lovgivningsmagten at indføre Forandringer — og det er i Virkeligheden det, der i saa stor Udstrækning er sket i de 2½ Aar, hvor vi har haft en socialdemokratisk Forsvarsminister.

Der er i det hele ingen Grund til at forlænge Debatten ret meget. Jeg bliver ikke enig med det ærede Medlem Hr. Holstein angaaende forskellige Spørgsmaal. Jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem, at vi maa være de sagkyndige, de militære Hjælpere, som vi havde i 1922, taknemmelige for, at de, da de fik de finansielle Rammer fastlagt — og det er jo Rigsdagen, der tager Bestemmelse her —, beredvilligt gik med til at faa det mest mulige ud af de Midler, der blev stillet til Raadighed. Det synes jeg er anerkendelsesværdigt, og i den Henseende er jeg

altsaa af fuldstændig modsat Opfattelse af, hvad det ærede Medlem her har givet Form.

Det ærede Medlem Hr. Holstein mener, at jeg skulde have udtalt, at Samarbejdet med Generalstaben efter en Omorganisation vilde blive daarligere, men saaledes har jeg aldeles ikke udtalt mig. Jeg har sagt, at med den Organisation, der nu findes af Generalstaben, har vi i Ministeriet haft meget stor Nytte af Generalstaben og Generalstabscheferne. Naar vi har faaet Indstillinger fra de forskellige Vaabenchefer — og jeg har her sagt, at disse, om ikke altid, saa tidt og mangen Gang var præget af stor Ensidighed, hvilket jeg samtidig har sagt, maaske var meget forklarligt —, har vi netop haft god Hjælp af Generalstaben, der har staaet udenfor det hele og har kunnet dele Sol og Vind lige.

Det er naturligvis rigtigt, at Maskinskyts spiller en stor Rolle. Derfor mener jeg ogsaa, vi skal beholde den Organisation, som vi har nu, med 1 Kompagni ved hvert Regiment, som særlig skal betjene det tunge Maskinskyts. Men jeg har sagt, at man ved Siden af i saa stor Udstrækning som muligt skal gaa i Retning af de lette Maskingeværer, Rekylgeværer, og det er netop det, man i meget stor Udstrækning er i Færd med. Jeg kan naturligvis ikke her komme ind paa, hvor vidt man er i den Henseende, men at der ikke er tilvejebragt saa ganske lidt i den forløbne Tid, er aldeles afgjort.

Med Hensyn til Artilleriet og Ingeniørkorpset, da har jeg ikke, som det ærede Medlem siger, i alle Enkeltheder anerkendt den Organisation, som det ærede Medlem foreslaar; og jeg maa sige, at de sagkyndige, som jeg har raadført mig med, har sagt, i hvert Fald med Hensyn til Ingeniørkorpset, at det vilde være en meget uheldig Ordning, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem.

Angaaende hele det strategiske Spørgsmaal, som i høj Grad staar i Forbindelse med Garnisoneringen, har jeg altid udtalt mig med den største Forsigtighed, og jeg mener ogsaa, at man her maa i nogen Grad i alt Fald tage økonomiske Hensyn, saa man altsaa udnytter de Kaserneetablissementer, som vi har, hvis det uden større Skade kan lade sig gøre. At flytte om fra det ene Sted til det andet, fra Jylland og tilbage igen, skal man være meget varsom med, og det koster ogsaa en Mængde Penge. Men i den Henseende har jeg, som sagt, udtalt mig med stor Forsigtighed. Nu maa jeg altsaa afvente, at hele det Spørgsmaal bliver overvejet i Sommerens Løb, og saa haaber